

אופיין אספקת מים.

בישראל יש היום אלפי מערכות מתזים שמבוססים על מים המסופקים ע"י העירייה או מקורות. המערכות קבלו אישור על בסיס מדידות של אופיין מים של קבלנים.

עד שנת 2010 הדבר מוצא ביטוי בהתניה של המעבדה שהמערכת מאושרת בתנאי שאופיין אספקת המים הוא כמו האופיין של הקבלן שערך את הבדיקה.

המעבדה לא בצעה בדיקה בעצמה כדי לוודא שאכן למערכת יש מספיק מים. לכן, איכות האישור של המעבדה הוא כאיכות בדיקת המים של קבלן אלמוני.

כמעט בכל הבדיקות שעשיתי או שנעשו ביזמתי מצאתי הפחתה ניכרת באופיין המים עובר לזקיף ההתראה של המערכת. החישוב ההידראולי הוא פשוט לא רלוונטי. כלל האצבע שלי לגבי הפחתה בלחץ הוא 40%, אבל מצאנו 30% וגם הפחתה של 80%.

כדי לפתור את הבעיה חברנו איציק שמעוני משירותי הכבאות ואנוכי על מנת להגדיר את הבעיה. איציק חבר את הוראת מכ"ר 529 ב-2008.

בינתיים ההוראה שולבה בת"י 1596 גרסה 2010.

ההוראה מבוצעת פחות או יותר, אבל לצערינו לא באופן מקצועי.

להלן רשימת פערים:

- לא מיצרים פער של לפחות 25% בין הלחץ הססטי והשארי.
- לא בודקים אם יש מפחת לחץ במעלה הקו אשר אינו מאפשר שרטוט קו ישר על נייר חצי לוגריתמי.
- הבדיקות נערכות בזמנים "נוחים" כגון מוקדם בבוקר כאשר רשת המים בשיאה.
- לא מבינים את העקרון שנקודת המדידה של הלחץ היא זו הקובעת.
- לא מכינים תרשים המראה את נקודות המדידה. כותבים ה"לקוח יודע". סליחה, הלקוח לא יודע אף פעם.

יש לבצע את הבדיקה לפי הנחיות NFPA 291.

גם במערכות פנימיות עם בית משאבות תיקני, לא בודקים מה מקבלים בפועל במחלק של תחנות המתזים ליד בניין מרוחק. מדידה כזו אמורה לוודא שצינור ההזנה אינו חסום ע"י שאריות אדמה, מלט או בטון ואפילו בקבוקים שהעובדים בין דודנו דואגים להשחיל פנימה.

בצנרת מיושנת חובה לבדוק את האופיין ליד תחנת המתזים הרחוקה. אי אפשר לדעת מה שיעור הקורוזיה וההתנפחויות שנוצרו בצינורות במשך הזמן וחוסמות את המעברים. בשום מקרה אין לחשב לפי H.W. 120. יותר מתאים 80 וגם ברמה הזו אין הבטחה.